

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/474/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205175
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613205175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: O. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. K. č. XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou Ing. D. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. K. č. XX, proti odporcovi: I. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. S., ul. J. O. č. XXXX/X, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22. júla 2013 č. k. 5C/120/2013-104, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorým odporca je povinný platiť navrhovateľovi zvýšené výživné vo výške 130 eur mesačne vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca vopred od 15. 05. 2013, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 18. 03. 2010 č.k. 4P/55/2010-83 v časti o uložení povinnosti odporcovi platiť výživné navrhovateľovi vo výške 50 eur mesačne, ktorým zročné zvýšené výživné za obdobie od 15. 05. 2013 do 31. 07. 2013 vo výške 192,90 eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a ktorým navrhovateľovi sa nepriznáva náhrada trov konania, p o t v r d z u j e .

Vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti návrh zamietol, zostáva n e d o t k n u t ý .

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 22. 07. 2013 č. k. 5C/120/2013-104 odporcu zaviazal platiť navrhovateľovi zvýšené výživné vo výške 130 eur mesačne vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca vopred od 15. 05. 2013, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 18. 03. 2010 č. k. 4P/55/2010-83 v časti o uložení povinnosti odporcovi platiť výživné navrhovateľovi vo výške 50 eur mesačne. V zostávajúcej časti návrh zamietol. Zročné zvýšené výživné za obdobie od 15. 05. 2013 do 31. 07. 2013 vo výške 192,90 eur zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Súd konštatoval, že od posledného rozhodnutia o výživnom vo veci samej (sp. zn. 4P/55/2010) sa podstatne zmenili pomery na strane navrhovateľa. Uplynula doba viac ako troch rokov, navrhovateľ je vekovo starší, zvýšili sa výdavky na uspokojenie základných životných potrieb, študuje (je žiakom 3. Ročníka súkromnej Obchodnej akadémie v Žiline, na ktorú prestúpil v decembri 2012) v dôsledku čoho mu vzrástli výdavky spojené so štúdiom. V konaní bolo preukázané a medzi účastníkmi konania ani nebolo sporné, že navrhovateľ ukončil štúdium na Obchodnej akadémii v Liptovskom Mikuláši predčasne, bol vylúčený zo štúdia z dôvodov na jeho strane. Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného prihliadal súd len na výdavky uplatňované navrhovateľom. Tento si neuplatnil bežné výdavky

na oblečenie, obuv, bývanie a stravovanie v čase, keď sa nachádza doma v X. K.. Na druhej strane však súd prihliadal na skutočnosť, že odporca nerozporoval navrhovateľom tvrdené výdavky, a to vo výške 20 eur na cestovné (X. K. - Žilina a späť), školné vo výške 33 eur, náklady na ubytovanie na internáte vo výške 23 eur, na stravu 60 eur a na cestovné mestskou hromadnou dopravou v rámci mesta Žilina vo výške 14 eur (spolu 150 eur), ktoré bezprostredne súvisia so štúdiom navrhovateľa v Žiline. Odporca bol ochotný podieľať sa na ich úhrade. V tejto časti, pokiaľ ide o výdavky vo výške 150 eur, súd vychádzal zo skutkového stavu, založeného na skutočnostiach, ktoré neboli medzi účastníkmi konania sporné. Za odôvodnenú potrebu navrhovateľa považoval aj výdavok na stravovanie v Žiline (nad rámec výdavkov spojených s obedmi a večerami), vyčíslený vo výške 80 eur mesačne, s ktorým nesúhlasil odporca. V tejto súvislosti zdôraznil, že tento mesačný výdavok nemožno v žiadnom prípade vyhodnotiť ako nadštandardný či nepotrebný výdavok. Po prepočte sumy 80 eur mesačne na jeden deň predstavuje denný výdavok na stravu vo výške 4 eurá (za predpokladu, že kalendárny mesiac má 20 pracovných dní, počas ktorých sa navrhovateľ zdržiava v Žiline, kde študuje). Uvedený výdavok slúži na uspokojenie základnej životnej potreby, ktorým je strava. Suma vo výške 4 eurá (pripadajúca na jeden deň) len prirodzene reflektuje skutočnosť, že navrhovateľ môže mať oprávnené, odôvodnené potreby stravovať sa aj mimo zaužívaného denného režimu (raňajky, obedy, večere). Rovnako súd prihliadal pri rozhodovaní aj na navrhovateľom tvrdený výdavok predstavujúci poplatok 10 eur za užívanie telocvične. Je nepochybné, že voľnočasové aktivity vrátane športového zamerania (napr. futbal) je potrebné považovať za odôvodnené potreby dieťaťa, keďže podporujú jeho zdravý fyzický, ako aj psychický vývoj, sú základom pre zdravý život jedinca. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil odôvodnené potreby navrhovateľa vo výške 240 eur mesačne. Súd neprihliadal na výdavky navrhovateľa súvisiace so zdravotnou starostlivosťou (stomatologické ošetrovanie), ktoré boli vynaložené v roku 2012. V tejto súvislosti uviedol, že v konaní o zvýšení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby, ktoré sú na strane oprávnenej osoby v čase začatia a trvania konania. K argumentácii odporcu, že navrhovateľ má príjem z brigádnickej činnosti súd uviedol, že pri rozhodovaní o zvýšení výživného sa neprihliada na príjem výživou oprávnenej osoby, pokiaľ uvedený príjem má ojedinelý, nepravidelný charakter. Príjem z brigádnickej činnosti, vzhľadom na presne zákonom stanovené podmienky jej vykonávania spĺňa kritériá ojedinelosti a nepravidelnosti. Uvedenému nasvedčuje skutočnosť, že navrhovateľ je žiakom denného štúdia a z tohto dôvodu je vylúčený z možnosti dosiahnuť relevantný príjem, na ktorý by bolo potrebné prihliadnuť. S argumentáciou odporcu, podľa ktorej sa s navrhovateľom dohodol na úhrade (čiastočnej) výdavkov na stravu vo výške 60 eur mesačne (určenú na obedy a večere) sa podľa súdu nemožno stotožniť. Rozhodujúci je rozsah potrieb tvrdených navrhovateľom, na uspokojenie ktorých má slúžiť výživné a posúdenie, či navrhovateľom tvrdené potreby sú odôvodnené. Ak by sa navrhovateľ dohodol s odporcom v zmysle tvrdenia odporcu, tak v prebiehajúcom konaní o zvýšení výživného by neuvádzal výdavky na stravu vo výške prevyšujúcej sumu 60 eur.

K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane odporcu, ktorý je živnostníkom. V čase posledného rozhodnutia súdu (vo veci samej) odporca dosiahol za rok 2008 príjem zo živnosti vo výške 278.802,- Sk, po prepočte 9.254,53 eur. Za rok 2011 dosiahol príjem zo živnosti vo výške 16.169,35 eur a za rok 2012 príjem zo živnosti vo výške 16.557,29 eur. Súd mal teda preukázaný podstatný nárast príjmov z podnikania na strane odporcu. Napokon podstata obrany odporcu v prebiehajúcom konaní nespočívala v tvrdení, že na jeho strane nedošlo k podstatnej zmene pomerov v otázke jeho príjmov. Svoju argumentáciu sústredil na posúdenie dôvodnosti potrieb navrhovateľa, výdavkov ním tvrdených. Pokiaľ odporca poukazoval na skutočnosť, že od marca do mája 2013 bol práceneschopný, v dôsledku čoho mu poklesol príjem, táto skutočnosť nemala podstatný význam. Súd poukázal na skutočnosť, že dočasná práceneschopnosť je okolnosť dočasného charakteru, navyše tento stav nebol dlhodobý (trval 3 mesiace). Podstatná zmena pomerov na strane odporcu spočívala aj v tom, že mu odpadla jedna vyživovacia povinnosť, a to na syna S.. Odporca pri vyčíslení svojich výdavkov poukázal, že platí výživné len na dvoch synov, a to navrhovateľa a ďalšieho syna Y.. Z tejto argumentácie je preto možné usúdiť, že mu zanikla vyživovacia povinnosť voči tretiemu synovi (S. P.). Navrhovateľ žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá ho v prebiehajúcom konaní zastupovala. Nemožno opomenúť podstatnú zmenu pomerov aj na jej strane od posledného rozhodnutia súdu. V čase posledného rozhodovania bola nezamestnaná, v súčasnosti poberá priemerný čistý mesačný príjem vo výške 616,34 eur, príjem z prenájmu vo výške 70 eur (po odpočítaní nákladov) a príjem z kantorovania vo výške 30 eur.

Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi súd prihliadal na skutočnosť, že odporca, ako aj matka navrhovateľa sú povinní primerane svojim možnostiam a schopnostiam prispievať na výživu navrhovateľa. V žiadnom prípade to neznamená, že každý z rodičov

bude prispievať na výživu dieťaťa rovnakou čiastkou. Rozsah vyživovacej povinnosti toho ktorého z rodičov určujú zárobkové a majetkové pomery každého z rodičov. Keďže matka navrhovateľa mu poskytuje výživné aj formou bývania, výkonom osobnej starostlivosti o navrhovateľa a výdavky, ktoré si navrhovateľ v konaní neuplatnil (výdavky na oblečenie, obuv, stravovanie doma), znáša sama, je potom prirodzené očakávať, že odporca bude prispievať na výživu navrhovateľa vyššou sumou.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je podľa súdu v možnostiach a schopnostiach odporcu, po zohľadnení jeho výdavkov, prispievať na výživu navrhovateľa sumou 130 eur mesačne. Pred začatím pojednávania dňa 24. 6. 2013 odporca deklaroval schopnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 100 eur mesačne. Pri skúmaní zárobkových a majetkových možností odporcu, ktorý je podnikateľom, súd vychádzal z príjmov odporcu dosiahnutých za rok 2012 a 2013. Príjmy v roku 2013 mal súd preukázané výpismi z účtu. Odporca nepreukázal nevyhnutnosť vynaloženia výdavkov vo výške uvedenej v daňovom priznaní. Sám odporca vo svojej výpovedi uviedol, že si uplatňuje paušálne výdavky (predstavujúce 40 % z dosiahnutých príjmov) bez ohľadu na výšku skutočných nákladov. Tiež je podľa súdu potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že odporca pôsobí na podnikateľskom trhu nie krátky čas. V prípade, ak by odporca v rámci podnikania dosahoval neuspokojivé výsledky, ukončil by podnikateľskú činnosť, k čomu v prejednávanej veci nedošlo. V rámci majetkových pomerov odporcu je potrebné prihliadnuť aj na majetkové a zárobkové pomery jeho manželky, keďže majú spoločný príjem. Majetkové pomery odporcu sú nepochybne posilnené aj skutočnosťou, že manželka odporcu je spoločníčkou právnickej osoby, ktorá za roky 2011 a 2012 dosiahla výnosy v nie zanedbateľnej výške, spoločnosť hospodári so ziskom.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľovi zvýšené výživné vo výške 130 eur mesačne, vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca vopred a to odo dňa začatia súdneho konania, t. j. 15. 05. 2013 v súlade s ust. § 77 ods. 1 veta druhá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“).

Zročné zvýšené výživné za obdobie od 15. 05. 2013 do 31. 07. 2013 bolo stanovené vo výške 192,90 eur. Pri stanovení sumy zročného zvýšeného výživného súd prihliadol na skutočnosť, že odporca uhradil navrhovateľovi v máji 2013 výživné v sume 70 eur, v júni a v júli 2013 po 50 eur. Suma zročného zvýšeného výživného pozostávala z pomernej časti pripadajúcej na mesiac máj 2013 (17 dní) vo výške 32,90 eur a zo sumy 80 eur pripadajúcej na mesiace jún a júl 2013 (2x 80 eur). Zročné zvýšené výživné je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti prevyšujúcej sumu priznaného výživného súd návrh zamietol ako nedôvodný. Súd bol limitovaný rozsahom odôvodnených potrieb tvrdených navrhovateľom, preto na ďalšie výdavky (navrhovateľom neuvádzané) neprihliadal. Bolo potrebné prihliadnuť aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť odporcu. Súd tiež zamietol návrh ako nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal priznania zvýšeného výživného od 01. 04. 2013. V súlade so skôr citovaným ustanovením Zákona o rodine výživné (vrátane zvýšeného výživného) možno priznať najskôr odo dňa začatia súdneho konania. Návrh navrhovateľa bol nedôvodný aj v časti, v ktorej žiadal zaplatiť dlžné výživné. Predmetom prebiehajúceho konania je priznanie zvýšeného výživného, nie otázka dlžného výživného za predchádzajúce obdobie, ktoré bolo priznané iným súdnym rozhodnutím.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný v prevyšujúcej časti, vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania. Súd mu nepriznal náhradu trov konania, keďže si ju navrhovateľ neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca.

Vytýkal súdu, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V tejto súvislosti uviedol, že súd vychádzal nesprávne z hrubého obratu, a teda nie z daňového základu, pričom neskúmal výdavky jeho, ako aj jeho manželky. Za nesprávne považoval, že súd nevypočul ním navrhnutého svedka, a to jeho manželku, ktorá by vypovedala hlavne o navrhovateľovom nemorálnom chovaní, s ktorým on ako otec absolútne nesúhlasí, pričom matka problémy s navrhovateľom vôbec nezvládla. Tvrdil, že navrhovateľ mal problémy už aj na Obchodnej akadémii - internáte v Žiline, o čom sa na súde vôbec nehovorilo.

Ďalej podľa odporcu doteraz skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Tvrdil, že skutočnosti, ktoré uviedla splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa, a to náklady na štúdium navrhovateľa, náklady s bývaním, mesačný príjem matky, boli zavádzaním súdu. Dôvodom bolo, že v čase konania menila zamestnanie, aj bývanie. Matka teda v čase rozhodovania mala iné bydlisko, iný príjem a iné výdavky, čo boli skutočnosti neaktuálne a z týchto neaktuálnych skutočností tvrdených matkou súd pri svojom rozhodovaní vychádzal.

Taktiež bol odporca názoru, že rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa neho právne posúdenie schopnosti od neho platiť navrhované výživné postráda logické zdôvodnenie a rozhodne nevychádza zo skutočného stavu. Súd nesprávne právne posúdil právo navrhovateľa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj skutočnosti, ktoré sú založené v zápisnici, t. j. vyjadrenie Obchodnej akadémie v Liptovskom Mikuláši, ďalej lekárska správa, že bol hospitalizovaný pre bitku a alkohol. Tento nárok nie je dôvodný, pretože k zvýšeniu výdavkov na strane navrhovateľa došlo výlučne v dôsledku jeho protiprávneho konania. Zároveň dodal, že matka nielenže zavádzala a klamala súd, ale neštítala sa porušiť zákon a pracovnú disciplínu na dosiahnutie zvýšenia výživného. Ako dôkaz pripojil list z predošlého zamestnania matky.

Odporca navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil na nové konanie.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že pokiaľ ide o vypočutie svedkyne - manželky odporcu súd rozhodol, že takýto dôkaz nevykoná, pretože vykonanie uvedeného dôkazu nebolo potrebné pre rozhodnutie vo veci. Napokon sám odporca v odvolaní uvádza, že svedkyňa by vypovedala hlavne o navrhovateľom nemorálnom chovaní.

Poukázal tiež na to, že pri zmene školy v roku 2012 s matkou odporcu informovali o výraznom náraste nákladov v súvislosti so štúdiom a snažili sa to riešiť dohodou. Pokiaľ ide o pomery jeho matky uviedol, že trvalý pobyt má stále v X. K. č. XX a v čase rozhodovania bola tiež zamestnancom Liptovskej nemocnice v Liptovskom Mikuláši. Navyše si táto vôbec neuplatňovala žiaden nárok na úhradu jej nákladov, ktoré súvisia s poskytovaním výživného, napr. formou bývania, úhrady všetkých energií, osobnej starostlivosti, atď. Taktiež ani nárok na úhradu tých nákladov, ktoré priamo súvisia s bežnými výdavkami navrhovateľa ako sú oblečenie, obuv, hygienické potreby. Ďalej uviedol, že podľa jeho matky s ohľadom na problémy, ktorými prešiel, vyplynula potreba celkom zmeniť prostredie, odísť z X. a riešiť bývanie tak, aby nemusel byť ubytovaný na internáte. Matku zároveň aj nedostatok finančných prostriedkov viedol k tomu, aby hľadala lepšie platenú prácu. V auguste 2013 zmenila prácu, za prácou dochádza na týždennej báze a mzda sa jej zvýšila cca o 150 eur. V týždni bývajú v podnájme. Do školy dochádza denne. V tejto súvislosti navrhovateľ uviedol aktuálne výdavky (cestovné 40 eur, školné 33 eur, ubytovanie 100 eur, strava [raňajky, obedy, večera] 60 eur, MHD 14 eur, strava mimo režimu raňajok, obedov a večere 80 eur, telocvičňa 10 eur) celkovo v sume 337 eur.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že podľa jeho matky zmena prostredia a zmena školy priniesli pozitívne výsledky lebo ukončil 3. ročník a pokračuje v ďalšom štúdiu. Celkovo v jeho postojoch, v prístupe, myslení aj správaní došlo k výraznému posunu k dobrému. Je to dostatočne logický dôvod na to, aby ho odporca ako syna podporoval aspoň formou čiastočnej úhrady tých nákladov, ktoré súvisia s prípravou na povolanie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napr. o také zvýšenie, či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zníženie vyživovacej povinnosti povinného, ale aj invalidita povinného a pod.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav, náležite vyhodnotil zmenu pomerov a jej počiatok a správne právne posúdil aj rozsah výživného. Porovnávajúc okolnosti v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami zistenými v súčasnej dobe aj odvolací súd dospel totiž k záveru, že od času posledného rozhodnutia, od vydania ktorého uplynuli 3 roky, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa spojenej s jeho vekom a štúdiom na strednej škole, ktorej navštevovaním sa pripravuje na budúce povolanie. Aj napriek tomu, že navrhovateľ bol vylúčený dňom 03. 12. 2012 zo štúdia na Obchodnej akadémii v Liptovskom Mikuláši keď napriek podmienenému vylúčeniu opakovane porušil školský poriadok a teda z dôvodov na jeho strane následne od 06. 12. 2012 pokračuje v dennom štúdiu na Súkromnej obchodnej akadémii Žilina. Nenadobudol teda ešte schopnosť samostatne živiť a preto trvá vyživovacia povinnosť rodičov k nemu v zmysle ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine. K zmene pomerov došlo aj na strane rodičov navrhovateľa a to zvýšením ich príjmov a ubudnutím jednej vyživovacej povinnosti. Za primeranú zákonným hľadiskám (odôvodnené potreby navrhovateľa, schopnosti a možnosti rodičov) aj odvolací súd považoval sumu 130 eur mesačne, ktoré výživné je odporca schopný platiť bez ohrozenia zabezpečenia svojich potrieb ako i s prihliadnutím na to, že má ešte jednu (rovnako ako matka navrhovateľa) vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené podľa odvolacieho súdu okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, stotožnil sa s jeho skutkovým a právnym záverom a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p.

Odporca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu považoval za nesprávne, že tento nevypočul ním navrhnutého svedka, a to jeho manželku, ktorá by vypovedala hlavne o navrhovateľovom nemorálnom chovaní, s ktorým on ako otec absolútne nesúhlasí, pričom matka problémy s navrhovateľom vôbec nezvládla.

Z obsahu spisu a následne odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že nebol vykonaný dôkaz výsluchom svedkyne, manželky odporcu, ktorý navrhol odporca, keďže vykonanie uvedeného dôkazu nebolo potrebné pre rozhodnutie vo veci. Odporcom navrhnutá svedkyňa mala svedčiť o okolnostiach, týkajúcich sa platenia výživného v roku 2012. Pre súd bolo rozhodujúce platenie výživného za obdobie od priznania zvýšeného výživného (od mája 2013), ktorého výška v tomto sledovanom období nebola účastníkmi konania sporná. Výsluch navrhutej svedkyne nebol potrebný ani ohľadom okolností, týkajúcich sa uzavretia dohody medzi navrhovateľom a odporcom, predmetom ktorej malo byť platenie výdavkov na stravu. Keďže navrhovateľ uviedol v návrhu výdavky, na ktoré má súd prihliadať vrátane výdavkov, ktoré mali byť podľa tvrdenia odporcu predmetom uzavretej dohody, výsluch svedka ohľadom uvedenej okolnosti nebol potrebný.

Odvolací súd sa s nevypočutím svedkyne v konaní pred okresným súdom stotožnil V postupe okresného súdu nezistil preto žiadne pochybenie. Pokiaľ odporca v odvolacom konaní žiadal vypočúť svedkyňu opätovne je to však na iné okolnosti, ktoré neboli s ohľadom na predmet sporu, ktorým je zvýšenie výživného rozhodujúce.

Odporca vytýkal v odvolaní súdu aj nesprávne skutkové zistenia ohľadom jeho príjmov a výdavkov ako i jeho manželky. Podľa odvolacieho súdu okresný súd pri rozhodovaní správne vychádzal z listín, ktoré sú rozhodujúce pri určovaní výživného zo strany povinného, ktorý je podnikateľ a to daňového priznania k dani z jeho príjmov odporcu, výpisov z účtov ako aj z daňového priznania k dani z príjmov spoločnosti, ktorej je jeho manželka spoločníkom. Výdavky mal zase správne zistené z výsluchu odporcu ako účastníka konania ako to napokon vyplýva aj z odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Okresný súd nepochybne na ne pri určovaní zvýšeného výživného prihliadal aj z toho dôvodu, že návrhu navrhovateľa uplatňujúceho si výživné v sume 160 eur mesačne nevyhovet v celom rozsahu.

K odvolateľom namietaným pomerom na strane matky navrhovateľa odvolací súd uvádza, že tieto boli okresným súdom ku dňu jeho rozhodnutia úplne zistené. Pokiaľ došlo k ich zmene tak navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu potvrdil, že k tomuto došlo následne a to v tom, že býva s matkou v podnájme, aby nemusel byť ubytovaný na internáte a táto zmenila prácu, v ktorej dosahuje vyšší príjem. Ani napriek týmto skutočnostiam nebol podľa odvolacieho súdu dôvod na zmenu rozhodnutia v prospech odporcu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie odporcu za dôvodné a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

V ostatnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu boli tieto vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že sa mu náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.